

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 2 вересня 1986 року

№ 105 (3768).

Ціна 2 коп.

Послання Генерального секретаря ООН учням Радянського Союзу з нагоди проведення «Уроку миру»

першого вересня

Дорогі мої друзі,

Я з величезним задоволенням звертаюсь з цим посланням до вас — молодого покоління Радянського Союзу з нагоди «Уроку миру», яким традиційно починається навчальний рік у радянських школах. Потреба в мирі — це той урок, який повинні засвоїти всі. Особливо значущим є те, що «Урок миру» проводиться першого вересня — в день, коли було розв'язано другу світову війну. Для запобігання таким війнам і була створена 41 рік тому Організація Об'єднаних Націй. Радянський Союз, що зазнав таких тяжких втрат у війні проти агресії, був одним з засновників ООН.

Тепер членами ООН є 159 держав. Усі вони були єдині в оголошенні 1986 року Міжнародним роком миру з метою спонукати уряди і народи всіх країн об'єднати зусилля в справі зменшення міжнародної безпеки і збереження миру. Для молоді Радянського Союзу та інших країн винятково важливо, щоб ці зусилля увінчалися успіхом, оскільки від цього залежить майбутнє, яке вони успадкують.

Звертаючись з привітанням до радянських учнів з нагоди «Уроку миру», я хочу закликати молодь усього світу зміцнювати узи дружби і взаєморозуміння. Підрастаюче покоління може зробити багато для подолання упереджень і недовіри, успадкованих від минулого. Представники цього покоління, де б вони не жили, повинні зуміти побачити через національні кордони інтереси, що їх об'єднують. У цьому закладена велика надія на майбутнє, бо, як підзначено в лозунгу Міжнародного року миру, всі повинні об'єднатися для того, щоб «зберегти мир і майбутнє людства».

ХАВ'ЕР ПЕРЕС ДЕ КУЕЛЬЯР.

З УСПІХОМ, МОЛОДІ ХЛІБОРОБИ!

Підсумки роботи комсомольців і молоді області на збиранні врожаю ранніх зернових в нинішньому році

Розглянувши підсумки роботи комсомольських організацій, молодих трудівників села в період збирання врожаю ранніх зернових, бюро обкому комсомолу визнало переможцями:

а) серед районних комсомольських організацій — Новоукраїнську (перший секретар РК ЛКСМ України Т. ПРУЖИНА). Молоддю району зібрано зернових на площі 12 386 гектарів і намолочено 308 677 центнерів зерна. В збиранні врожаю взяли участь 6 комсомольсько-молодіжних збирально-транспортних загонів, 42 комбайнових, 27 жаткових, 334 автомобільних і тракторних екіпажів;

б) серед первинних комсомольських організацій —

комсомольську організацію колгоспу «Союз» Знам'янського району (секретар Л. ОМЕЛЬКО). Молоддю господарства зібрано зернових на площі 1079 гектарів і намолочено 27 409 центнерів збіжжя. В збиранні врожаю взяли участь 5 комбайнових, 9 автомобільних і тракторних екіпажів;

в) серед комсомольсько-молодіжних збирально-транспортних загонів — загін з колгоспу «Маяк» Знам'янського району (начальник А. І. ЧЕМЕРИС, групкомсорт О. ФАДЕЄНКО). Молоддю загону зібрано зернових на площі 626 гектарів і намолочено 13 750 центнерів зерна;

г) серед комсомольсько-молодіжних екіпажів: На комбайні СК-6. Екіпаж з колгоспу імені Кар-

ла Маркса Новоукраїнського району (комбайнер А. КУШНІРОВ), який зібрав зернових з площі 219 гектарів і намолотив 7425 центнерів зерна.

На комбайні СК-5. Екіпаж з колгоспу імені Ватутина Новоукраїнського району (комбайнер Ю. ІВАНОВ), який на площі 302 гектари намолотив 7150 центнерів зернових;

д) серед молодих жаткарів:

На жатці ЖРС-4.9. Механізатор з колгоспу імені Шевченка Добровеличківського району В. ДІНУЛ, який поклав у валки зернових на площі 921 гектар.

На жатці ЖВН-6. Механізатор з колгоспу імені Крупської Кіровоградського району М. ІГНАТЬ-

ЄВ, який скосив зернових на 360-гектарній площі;

е) серед молодих водіїв:

На автомобілі ЗІЛ. Водій Долгінського ремонтно-транспортного підприємства С. МУДРАК, який перевіз 10 250 центнерів зерна і виробив 29 862 тонно-кілометри.

На автомобілі ГАЗ-53. Водій з колгоспу «Жовтень» Новомірогородського району Г. ІЛЬЧЕНКО, який перевіз 9415 центнерів збіжжя, виробивши 27 000 тонно-кілометрів.

На автомобілі КамАЗ. Водій Долгінського ремонтно-транспортного підприємства В. КОПАНИЦЯ, який перевіз 12 200 центнерів зерна і виробив 41 990 тонно-кілометрів.

Переможці соціалістичного змагання на збиранні врожаю-86 будуть нагороджені Почесними грамотами обкому комсомолу і Знаками ЦК ВЛКСМ «Золотий колос».

УРОК МИРУ

Бути небу ясним і чистим

Що нинішній рік у всьому світі оголошено Роком миру розповідала Любов Андріївна — їх учителька, що в другому класі. Зараз після урочистої лінійки з піднесенням настроєм, у святковому вбранні вони прийшли на свій перший урок уже в третьому класі — на Урок миру. З портретів привітно дивляться на них Герої Радянського Союзу Г. О. Куроп'ятников, В. Є. Колісниченко, І. І. Фісачович. У свій час вони закінчили цю саму восьмирічну школу № 7 в обласному центрі, а в різні роки війни виявили відвагу й мужність, захищаючи рідний край від ворожої навали.

Теперішні жовтеїята знають і передадуть наступним поколінням, що в чорну годину фашистської окупації в цій школі не вчилися діти. Що на подвір'ї, де зараз шебечуть їхні голоси й лунають пісні, та по гранітних східках на другий поверх (до їхнього класу!), гуляли ковані чоботи гестапівців.

Затамувавши подих, слухали жовтеїята спогади учасника Великої Вітчизняної війни Пиркова Віктора Васильовича про жорстоку боротьбу з фашистами, про руйни й смерть, які залишили вороти на нашій землі.

Візануємо ж хвилиною мовчання. — Звертається до присутніх Іра Іванівна, — тих, хто загинув в бою! Тих, хто в смертельнім змаганні землю відстояв своєю.

Класний керівник Любов Андріївна Лушова, секретар учительської комсомольської організації, розповідає своїм вихованцям, які зусилля докладають керівники партії й Радянського уряду, аби відвернути загрозу нової війни. Зусилля ці схвалює й підтримує весь народ.

— Запорукою миру є са-

моді дана й сумлінна праця кожного на довіреній йому ділянці, — додає присутня на уроці ударниця комуністичної праці вихователька дитячого садка № 19 Валентина Андріївна Ткачова. — А тим, хто підрастє, хто прийде на зміну своїм батькам, треба добре вчитися, старанно засвоювати потріб-

ні для наступної роботи знання.

Командир першої жовтеньської вірочки Маринка Ткачова запевняє, що саме до цього й прагнуть її однокласники. У тиждень миру вони завоювали перше місце в змаганні на кращий дитячий плакат і малюнок на асфальті під девізом «Проти бід, проти війни». З відмінними оцінками перейшли в третій клас Маринка Ткачова та Вася Хаврюта, добре вчать Вася Тканов, Алла Горобенко, Андрійко Полішук.

Радістю блищать оченята дітей, коли вони звітують про своє навчання, про свою творчість, про готовність прийти на зміну старшим, коли вони хором скандують:

— І тому ми хочемо сьогодні
Задля миру на Землі
Без вагання знищити
згоді!

Всюку зброю згадали!
Неспішно, самовільно
наростає бадьорість,
загальне піднесення,
радість за можливість жити
в мирі й злагоді з дітьми
всіх країн. Хтось заспіває:
— «Хай завжди буде сонце!» Пісню підхоплюють давнікі голоси однокласників. Співає вся школа. Співають повсюди всі діти. Діти хочуть миру.

В. РУДЕНКО.

На знімку: жовтеїята, учні 3-а класу Миша ШТЕФАНКО, Олена ВЕЛИКА ІРА ІВАНІВНА та Вася ТКАНОВ (зліва направо).
Йдуть на Урок миру.
Фото автора

ДІТЯМ ПОТРІБЕН МИР

ЄРЕВАН, 31 серпня. (Кор. ТАРС). Питання виховання юного покоління землі в дусі дружби і взаєморозуміння — в центрі уваги

учасників міжнародної конференції «Діти, розвиток і мир», яка відкрилася тут сьогодні. Вона проводиться з ініціативи Міжна-

родного комітету дитячих та юнацьких організацій (СІМЕА) при ВФДМ і під патронатом дитячого фонду ООН — ЮНІСЕФ.

Робочі будні конференції почалися з пленарного засідання. Делегати, які

виступили на ньому, заявили про прегнення прогресивної юності планети зробити все для пом'якшення ядерної загрози, зменшення миру в усьому світі.

ДЖИМ
ПЕРЕБУДОВА
ТВОЯ
ПОЗИЦІЯ

Три назрілих питання

Сподіваюсь, на пленумі обкому ЛКСМУ розмова вийде серйозна, принципівна, як ніколи досі, гостра. Я особисто хочу висловити кілька своїх думок щодо потреб нашої сьогодишньої перебудови у комсомолі.

Перше: серйозно треба звертатися за шкільний комсомол. Чому активність громадська спадє у наших школярів разом з дорослішанням? У початкових класах вона дуже висока: всі прагнуть бути зірковими, ланковими, загонними, охоче виконують різні жовтеньські й піонерські доручення. І як же силувати доводитися громадської діяльності старшокласників? Хто і де робить упущення у вихованні в школярів активності громадської? Вчителі,

батьки, товариші, комітет комсомолу? А після закінчення десятирічки таким же інертним комсомолець потрапляє на виробництво, у середній спеціальний чи вищий навчальний заклад. Ось чому нам нелегко знайти в молодіжному колективі комсомольського ватажка.

Друга моя назріла думка: треба на вищий рівень піднести роль і авторитет комсомольських зборів. У нас вони проводяться за єдиною схемою. Несамперед треба їх урізноманітнювати. Знехтувати практичну годинку доповідей, нудних, скучних і порожніх.

І ще одна думка. Вищестоящі органи комсомолу повинні серйозніше питати за комсомольську діяльність роботи у своїх активістів. Часто виборний актив у нас значиться тільки на папері. Часто представників керівних комсомольських органів не знають навіть колеги, друзі по роботі. Тому що цей представник не заявляє про себе ніякими комсомольськими ініціативами, пропозиціями, справами. Ось працювала в нашому колгоспі член райкому комсомолу Наталя Ніколаєва. Хто знав, що вона — член райкому? Рідко хто. В комсомольській роботі не горіла, в райком комсомолу дивилася на це крізь пальці. Можливо б допомогти, підказати, а то й суворо запитати. Тільки при таких співпраці, взаєморозумінні ми зможемо зрушити застоюну воду.

В. КОСТЮК,
тракторист, член ВЛКСМ.
Колгосп імені Куйбишева,
Устинівський район.

ПРИНЦИПОВО, ВИМОГЛИВО

Вересень для тебе, комсорг, місяць ударних комсомольських справ. В ці дні юнаки і дівчата області, як і всі радянські люди, заявляють про свою підтримку миролюбної зовнішньої політики нашої партії, держави, одностайно підтримують Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова про радянському телебаченню. Боротьба за мир — справа всіх і кожного. Мітинги, маніфестації, збори, присвячені боротьбі за мир, пройдуть у вересні в багатьох молодіжних колективах, комсомольських організаціях.

Нині кожен день наближає нас до XX з'їзду ВЛКСМ і XXV з'їзду ЛКСМ України. Молоді трудівники, ІМК заявляють про готовність гідно зустріти комсомольські з'їзди, виконати і перевиконати завдання нинішнього року, першого кварталу наступного, 1987 року. Кожен комсомолец повинен чітко визначитися у передзідівській трудовій вакції.

Необхідно ширше розвивати соціалістичне змагання за гідну зустріч 70-річчя Великого Жовтня. Постійно боротися за підвищення продуктивності праці на кожному робочому місці, ефективності виробництва. А це — важливі складові прискорення соціально-економічного розвитку країни. Розвиток руху ІМК, перехід їх на прогресивні форми організації і оплати праці — одне з першочергових завдань комсомолу.

Вересень — пора масового збирання пізніх

культур. Тобі, комсорг, треба повніше використати досвід організації соціалістичного змагання, нагороджений у битві за хліб. Слід якнайшвидше завершити підняття зябу, організовано включитися у збирання кукурудзи, цукрових буряків. Осінь — пора масових робіт на овочевих плантаціях. Поки що не всі овочі доходять до споживача, все ще слабкі зв'язки «поле-магазин», слабо працює транспорт, часом

ЩОДЕННИК
ГРУПКОМСОРГА:

вересень

низька якість овочевої продукції. Тут своє госте слово у ліквідації цих недоліків повинні сказати штаби і пости «Комсомольського прожектора».

Перший місяць осені — напружена пора для підготовки ферм до зими.

Треба насамперед припаси в достатній кількості кормів для громадської худоби. Дбайливо підготувати до стійлового утримання приміщення ферм, кормоцехи і кормокухні. Подбати про побут і організацію відпочинку тваринників. Активну допомогу в цьому повинна надати колгоспникам міська молодь, організувавши суботники і недільники.

Вступила в завершальний етап підготовка до нового навчального року в системі комсомольської політосвіти і економічного навчання молоді.

Треба пробудити стійкий інтерес до оволодіння марксистсько-ленінською теорією, зробити

навчання по-спражньому змістовним, корисним. В останню суботу вересня традиційно проводиться День пропагандиста. В цей день треба провести в комітетах комсомолу зустрічі з пропагандистами.

Почалася звітно-виборна кампанія в комсомолі.

Головним її змістом повинен стати вимогливий і самокритичний аналіз ходу виконання рішень XXVII з'їзду КПРС, конкретного внеску комсомольських організацій у прискорення соціально-економічного розвитку країни.

На звітно-виборних зборах слід проаналізувати участь кожної комсомольської організації у перебудові всієї діяльності ВЛКСМ. У середині вересня відбудеться пленум обкому ЛКСМ України, який розгляне питання про завдання комсомольських організацій області, що впливають на рішення чергового (1986 р.) Пленуму ЦК КПРС. З метою ширшого залучення до обговорення важливого питання на пленумі газета «Молодий комунар» організувала на своїх сторінках під рубрикою «Перебудова: твоя позиція» зацікавлену розмову комсомольських працівників, активістів, читачів. Яке б ти, комсорг, виніс назріле питання на трибуну пленуму? Яку б уніс пропозицію? Чекаємо листів з поміткою «на пленум».

Звітно-виборні збори в кожній комсомольській організації мають пройти в атмосфері творчості, по-ділово, з позицій критики і самокритики.

Триває передплата на газети і журнали на 1987 рік. Комсорг, подбай,

щоб комсомольсько-молодіжні видання передплатив кожен юнак і дівчина. В цьому тобі допоможуть агентства «Союздрук», громадські розповсюджувачі преси. Передплата кампанія має пройти організовано.

ЧОМУ 73? Іх же семіра», — здивується.

Так то ж у казці. А от у Перегонівці Голованівського району — саме сімдесят три першокласники.

«Білосніжка» ціле літо чекала того дня, коли до неї, нарешті, завітають «гноми». Щоб вона сподобалась малюкам, турбувались усі жителі села. Причепурювали диво-школу не тільки будівельники, а й самі школярі, вчителі, батьки. Комсомольці цукрового заводу навіть після робочого дня тут

БІЛОСНІЖКА І... СІМДЕСЯТ ТРИ

ГНОМИ

працювали. Тепер шкільне господарство в порядку. Скризь чисто, затишно.

Перший поверх нової середньої школи відведено найменшнім. У навчальних кабінетах рівними рядами стоять маленькі партії, у спальних кімнатах — такі ж ліжка. Вікна завішені красивими світлим шторами, щоб під час уроків сонячні зайчики не заважали школярикам.

Чекає хлопчиків та дівчаток і ще одна приємна

несподіванка: подарунок пенсіонера Григорія Тимофійовича Дяченка. Це кімната-казка. Весело дивляться зі стін і вітають «гноми» персонажі різних українських і російських казок. А ще Буратино, Лис Микита, Лікар Айболить і багато-багато інших.

«Білосніжка» впевнена, що малюки подружаться з нею.

В. ШУНДРИНА.
Голованівський район.

Сумлінною працею примножують славу комсомолу молоді п... Онуфрійського району. На колгоспних ланах і фермах, на підприємствах місцевої промисловості, в школах, культосвітніх закладах, державних і громадських установах — багато де перед змагання ведуть комсомольці. Вони примножують подвиги минулих поколінь, про які заочно нагадує стенд комсомольської слави, розташований у самому центрі Онуфрійки.

СХОДИНКИ САМОВРЯДУВАННЯ

2. Довести до пуття

ПО СЕКРЕТУ
ВІД УЧНІВ

Можливо, й не погодиться, дорогі колеги, але в слабкій (подекуди прямо так незадовільній, хоча й записуємо в рішенні: «вражати задовільною») роботі шкільної комсомольської організації часто винні ми. Багато шкільних комсомольських організацій знаходяться під зайвою опікою. Ми не усвідомлюємо того зла, яке заподіюємо нею. Вчимо парадності й припискам, відірваності слова від діла. Якщо в школі сам учень нічого не робить, а ми за нього, та ще й йому приписуємо зроблене — то виховуємо утримання щонайменше. Він і у дорослому самостійному житті тільки й чекатиме, хто за нього зробить.

Знаю одну школу. Років з десяти тому на всіх нарадах розхвалювалася піонерська дружина: червоні слідопити розшукали імена майже чотирьох сотень загублених. І ось уже кілька років — ні слова про пошук. І ніхто не питає, чому піонери стали пасивними в такій важливій справі. А секрет простий: була вчителька, яка ніколи не вийшла на пенсію. Певно, їй допомагала піонери (якщо не писали листів, то бодай на пошту здавали). То ж так би й говорити: вчителька розшукала з допомогою піонерів.

Не знаю нічого складнішого, ніж педагогічне забезпечення роботи учнівських організацій. Особливо комсомольської та піонерської. З учком трохи легше. Тут школярі в своїй учнівській (і тільки) ситуації. Як учитель, можу порадити, як класний керівник покарати. Та ще одне. Якщо в комсомол приймуть при мені, то відповідальність комітетчиків послаблюється, а мені

хотілося б, щоб повністю вони відповідали.

У школі мав відбутися семінар директорів. На порядку дня районні винні питання про роботу учнівської комсомольської організації. Доповідачем записано було мене. Завидуючий районно був край зацікавлений, коли я повідомив свою точку зору: за роботу комсомолу має відповідати комсомольський вождь.

— Учень — директорам? — спростовував він мою позицію.

— Комсомольський секретар тим, хто цікавиться роботою організації.

— Дивіться, відповідає мені.

Не злякався відповідальності. Запросив до себе Віктора ІІ, показав план.

— Як гадаєш, хто має відповідати?

— Потрібно б мені, але ж то директори шкіл.

— Злякався?

Хто на його місці сказав би, що побоявся?

— Як готуватимешся?

Збору комітет. Кожна напише інформацію про свою роботу. На їх основі складу доповідь. Зайду до вас, якщо дозволите, щоб порадитися. Одного побояюся.

— Чого?

— А як будуть записання?

— Відповідатимеш.

Посміхнувся й пішов.

Було, як і передбачав Віктор. Запитання теж. Не завжди прості. Не всім міг похвалитися секретар. Я ж мовчав. Заговорив, коли Віктор вже не було.

Згодом помітив, що шкільний комсомол став жавашишим і самостійнішим. Міг би багато говорити з приводу сказаного. Наводити приклади. Висновок — один: за піонерські справи мають відповідати піонери, комсомольські — комсомольці, учнівські — учні. Насамперед їх виборні органи — ради загонів і дружини, бюро й комітети комсомолу, старости й учком. Повністю

відповідати! Передбачаю реакцію деякого з вчителів: «Дуже слушна порада. Хай все роблять самі, без нас».

Діє в СШ № 5 м. Гайворона клуб «Чомучки». Якоюсь одержав листа від однієї вчительки: «Напишіть докладніше про наш клуб», — просила вона.

Уже збирався писати, та передумав:

Хай напишуть члени клубу. Запросив вчителів початкових класів. Зачитав листа. Попросив відповідати.

Відповіді виявилися цікавими, по-дитячому наївними, але з позицій реальності. Лише в одному з інших класів відповіді були всі як один. Грамотно вивірені, каліграфічно виконані. Сумніваю не було: вчителька продиктувала.

Дав передрукувати друкарці відповіді, супроводив їх своїм коментарем і відіслав. А роботи зберіг. Наступного року попросив ще раз дати завдання. У всіх розповіді були крашми. Відчувалося, що на рік подорослішали. А в третьому (тому самому, що «всі як один») — теж саме. На більше вчителька здатна не була.

У школі має бути просування у виховній роботі по визначеній В. І. Леніним висхідній: від незначного до знань, від поверхових — до глибоких. Хіба що замість «знання» підставити «вміння». В найширшому розумінні — не лише писати, читати й т. д., але й жити в колективі, брати участь у його турботах, сприяти тому, щоб життя вирвало. І в усе підкладати плечі. Не однакам а всім. Винятків бути не може. Знайдімо лише кожному його шлях, розкриваймо простір для дій, розвиваймо дитячу активність, яка має переростати в громадянську у сучасному розумінні.

РЕЗНИК,
кандидат педагогічних наук.
м. Гайворон.

СТО ДОРІГ — ОДНА ТВОЯ

Професія і престиж

«З дитинства мріяв бути військовим. Але не судилося. Не пройшов медичну комісію. Я цього зовсім не чекав і навіть не думав про якусь іншу професію. Пішов працювати на завод. Мої наміри друзі не сприйняли всерйоз. Вирішили, що я хочу мати робочий стаж, аби потім вступити до якогось інституту. Ляжже, така версія усім більше зрозуміла. Але зараз я вирішив: буду токарем і доведу їм, моїм колишнім друзям, що всі професії почесні».

Володимир СУРЖКО.
м. Кіровоград».

«...Як це так можна хотіти бути ткачем? Вже не раз чула це запитання. Мовляв, зрозуміло, коли хочуть стати лікарем, льотчиком, топарозна-

цем, але ткацю... Це вже якщо нікуди не поступив, то тоді. А я хочу бути ткачем і тепер уже точно знаю, що буду нею».

Якоюсь школяркою поїхала до тітки в Івано-Франківськ. І повила мене на ткацьку фабрику. Я була зачарована усім тим, що побачила. Тоді й народилася моя мрія».

Наталія Ф.
«Якоюсь наприкінці дев'ятого класу я сказала батькам, що хочу стати електрогазозварником і поїхати десь на поєбудову. Ні тато, ні мама мої слова всерйоз не сприйняли, сказали, що це гра в романтику. Відразу ж після цієї розмови мама принесла доповідник для вступників до середніх спеціальних навчальних закладів і поклала мені на стіл».

Сказала, що в мене ще цілий рік попереду, аби я зміг вибрати для себе щось серйозне».

Пройшов рік, а мої наміри не змінилися. Тепер я впевнений, що це не дитинство, як говорили батьки, і я достатньо виріс для того, щоб будувати нові міста. Хіба не так?».

Сергій КОВАЛЕНКО.
Олександрійський район.

ВІД РЕДАКЦІЇ: вважаємо, що Володя, Наталка і Сергій зачепили важливу тему — тему престижу професій. Вчорашні школярі, як ви помітили з листів, левеніли у правдивості їхнього вибору. В деякій мірі їх «збивають» батьки і друзі.

А що з цього приводу думаєте ви, шановні читачі?

ЮЛКА невисокого зросту. Густе волосся коротко пострижене. Ця зачіска, маленькі карі очі і гостренький носик роблять її схожою... на іжачка. Ступає Юлька широкими кроками, розмахуючи рукою. Іншу, як правильно, тримає в кишені штанив. Це її стиль. Воно ж для себе виробила і строго дотримується. Така собі ділова дівчинка — підліток з насупленими бровами. Намагається мати вигляд дорослої, бо це необхідно: вона — авторитет.

Чи знаєте ви, що таке сонник? Якщо ні, то Юлька пояснить. Це така книжечка, в якій записані сни, що найчастіше сняться людям. Але не тільки. До кожного з них пояснення — що він означає і до чого сниться. Ну от, наприклад, приснилося вам жовте листя — чекайте новеньких грошей, приснилася дитина — буде якесь диво. І тому подібне. Отож, існує така хитра книжечка. Хто автор — невідомо. У книжковому магазині її не купиш, поштою не замовиш. Щоб знайти, бувало, бачила вона, як у пасажирських поїздах якісь особи ходили й продавали перфотографовані сонники, але то все «халтура». Дістати «справжній» сонник для Юльки зараз ідея-фікс. Коли вона зможе розгадувати сни, то ще більше зміцнить свій авторитет.

Юлька дістає колоду стареньких карт. О, то цінні карти. Ще ніхто ніколи ними не грав. Ці карти лише для ворожіння. Забігаючи наперед, скажу, що вони й стали причиною Юльчиної популярності.

Якось приїхала бабу-

ся — татова мама. Не просто в гості, а мирити батьків дівчинки. Тоді тато пішов від них до іншої. Бабуся закликала маму бути розсудливішою і чекати. А потім і каже: «Я на картах ворожила: повернеться він до тебе, ось побачиш. То в нього біс вселився, і, щоб не бути голослівною, дістала з кишені ту

Наступного дня після уроків залишилися майже всі дівчата з класу. Юлька по-діловому розкладала карти: «Далека дорога, чирвова суперниця, печаль, листи...». Дівчата були зачаровані. Тільки одну з них — старосту класу — не вразив приглушений голос ворожки. «Дурниці все це!» — відрубала вона

Коли хтось з учителів брався роздавати перевірені зошити, Юлька з надто великою охотою бралася допомагати. Розкладала усім акуратно, лише Світлани по-вертала учителю. А потім здивовано піднімала брови і протягувала: «Тю-ю, а я й не помітила, що вона присутня».

ма подумала, все одно повірять. От дурні. А коли на неї з'явився то-ненький молодик, клала до своєї кишені мідичку і пчила дівчат: «Як потрусиш на молодика копійками в кишені, то цілий місяць там гроші водитимуться».

Щодо Юльки, то в неї вони водилися. Мама щоранку давала на обід та морозиво, а тато «підкидав» троячку або й чверть, щоб заслужити дочинну милість (до сім'ї він так і не повернувся).

Все було гаразд, поки якое одна з подруг не запитала: «А ти можеш розгадувати?». — Юлька застигла зненацька. Сказати «не могу», означало визнати поразку. І вона впевнено відповіла: «Звичайно!». Тут же її довелося вислухати кілька слів. Вона впевнено почала розтлумачувати, що це означало. На перший раз фантазія ще вистачило, а от на інші... Довелося поспішити на відсутність часу. Пообіцяла розповісти завтра. Ось тоді і настав для Юльки неспокійний час. Безумовно, що за інших обставин вона не кинулася б переконувати науково-популярну літературу про сни.

Юлька пригнічено снує поміж пасажирів. Руки в кишенях, шия втягнута в плечі. Квитка на літак не дістала і доведеться трястися в автобусі таку далеку путь. Коли за кілька сотень кілометрів від дому в одній жіночій машині відкупити справжній сонник. Вона ще й сама не уявляє, що воно таке. Але їде, бо кінце потрібно підтримувати свій авторитет, який ось-ось розпадеться.

Вона немало знає про природу сновидінь? Са-

ме так. Довелося починатися. Чи вірять сама у «віщі» сни? Та так собі, не задумувалася. Їй це не потрібно. То для чого ж з такою впевненістю шукає якийсь сонник?

Юлька кривить губи, висмикує руку з кишені і махає нею десь у простір: «Це їм потрібно. Якщо хочуть вірити у якісь примарливі квізочки, то нехай вірять». Забула лише додати: «А так, як я, це тільки на руку». Стало якое соромно за них, в чий бік ця «ділова» особа так недбало махнула рукою. Захотілося, щоб швидше прибув автобус. О, чудо! Через кілька хвилин він під'їхав. Юлька перекинула сумку-торбу через плече і повагом попрямувала до нього. Східці автобуса пододала, не витягуючи рук із кишені. Погодьтесь, це не так просто. Тим більш, коли тут, біля дверей, немало бажаних пошвидше зайняти своє місце, мамі з дитиною, літнім людям. І все ж Юлька стала на східці першою

Є серед нас ще такі Юльки. Спробуй, читачу, уважно поглянути на свій колектив. Адже не станеш заперечувати, що в твоєму класі чи групі обов'язково є якийсь лідер. І образливо те, що ним часто стає хтось подібний до Юльки. Такий ось індивідум будує свій «авторитет» на брехні, підступності, вміє грати на почуттях, людських слабкостях. Можливо, ти все це бачиш, розумієш і мовчиш. Але чому? Щоб не потрапити в немілість, чи просто байда-же? Але безперечно одне: ти і твої товариші допомагають народжуватися майбутньому аферистові, паразитові.

З. ПІШЕНИЧНА.

«ДАЛЕКА ДОРОГА...»

ЗА СУМНІВНИМ АВТОРИТЕТОМ

ДАВАЙТЕ ЗАМИСЛИМОСЯ

ж саму колоду карт і почала розкидати. Юля приклала вухо до дверей і намагалася навіть не дихати.

Бабуся пробула у них десь із тиждень. Щодня приходили сусідки і мамині знайомі з одним і тим же проханням: «Кинь, Іванівно, на картах». Та недбало розкладала карти і «казала правду». Юлька навіть не підозрювала, що має таку добру пам'ять. Бабуся говорила загадковим приглушеним голосом: «Далека дорога, казенний будинок, сльози...». «Хм, — дивувалася сусідка, — наче у во-ду ливнися, Іванівно. Тільки ось що це за далека дорога? А-а-а, це ж, мабуть, у Лелеківку за картоплею їздила. Ох і намучилася з лантуха-ми».

Бабуся від'їжджала пізно увечері. Дівчина вже ладналася лягти спати. Ось тільки кофтинка старенької, у кишені якої лежали ті самі карти, не давала спокою. І в зручний момент вони опинилися у Юльки під подушкою.

● МІСТИКА НА ЗАМОВЛЕННЯ

● «ВІЩИЙ» СОН

● ЧОМУ ЛЕГКО ВІРЯТЬ В НЕБИЛИЦІ?

Юлька підходила до ноги і з усієї сили лянула долонею по парті. «Ти для мене більше не існуєш!» — кричала вона. Потім хутенько зібрала карти: «Все, ворожіння закінчено». Ця сцена, як плакала Юлька, мала дуже ефектний вигляд. І те, як дівчата накиннулися на ту, що запротестувала: «Не лізь не в своє діло!».

Невдовзі у Юльки був день народження. Урапи перед початком уроків, вона закликала до тиші і повідомила про це, а потім кожному роздала запрошення. На маленькому аркуші паперу написано кілька слів: «Запрошую на день народження». Не дала лише їй, Світлані, яку з того самого дня оголосила своїм ворогом.

Авторитет зростає. Усім хотілося з цєю дружити і нікому з класу не хотілося потрапити у її немилість, бо це означало посваритися з усіма. «Юлька скаже, як зав'яже», «Юлька ділова: скаже — зробить». Тільки чомусь закривали очі на те, як ця «ділова» особа завалила культмасову роботу у класі, не виконувала жодного доручення. А рекомендацію в комсомол отримала і вступила.

З Юлькою радилися, ділилися особистим, сподівалися на допомогу. Відчуваючи «підповідальність», яку на неї покладають подруги (їх з'являлося дуже багато), Юлька «удосконалювалася». Вже ворожила на блюдечку, дзеркалі. Хтось розказав, а більшість са-

Кіноекран вересня

На екрані студії «Беларусь-фільм» за сценарієм Михайла Герчика кінорежисер Леонід Мартинюк поставив фільм про молоді для молоді — «Навчись танцювати». Ця стрічка піднімає одну з дуже важливих сьогодняшніх проблем — виховання і самовиховання підлітків.

Досить лише перелічити цілу низку фільмів, що вийшли на екрани протягом останнього року, і ми переконуємося в тому, як багато уваги приділяє сьогодняшній кінематограф цій темі. Згадайте такі фільми, як «Пацани», «Клітка для канарок», «Милий, дорогий, любий, єдиний...», «Визнати винним» та інші, присвячені так званім «важким» підліткам. Новий фільм «Навчись танцювати» розповідає про те, як можуть поповнити душу підлітка різного роду провідні світи й хапути.

В стрічці знімалися Олег Скобля, Катерина Голубева, Мілена Поселонова, Олександр Продан, Олексій Булдаков. У фільмі «Навчись танцювати» також побачите камерно-інструментальний ансамбль «Арсенал» та танцювальну групу «Серпантин».

Ще одна нова робота білоруських кінематографістів — фільм кіносценариста Олеса Осипенка і режисера Діамари Нижниковської «Трилоги перших птахів». Він переносить нас у 1941 рік, коли Білорусь звільнилася від німецько-фашистських загарбників. З лісів вийшли

партизани, з військових лазаретів повертаються в рідні місця поранені. Серед них — і сержант Каліна (арт. Е. Меньшов), який повернувся у рідне

дізнається, подивившись фільм «Трилоги перших птахів».

На Центральної студії дитячих і юнацьких фільмів імені М. Горького кі-

Фільм «Говорить Москва»

село — треба було повертати до життя рідний колгосп. А керував відбудовою зруйнованого господарства колишній командир партизанського загону Григорій Горюхов (арт. Б. Борисов). Між обома головними героями фільму стала Клавдія (арт. М. Карманова), яку до війни щиро кохав Каліна і яка в партизанському загоні вийшла заміж за Горюхова. Про те, як склалася доля цих людей надалі, ви-

корисерни Юрій та Реніта Григор'єви поставили фільм «Говорить Москва», дія якого відбувається у 1941 році. Був останній мирний день, коли на старому московському бульварі зустрілися вперше голова виконкому Любов Борисова та танкіст капітан Василь Орлов, роль якого чудово зіграв Борис Невзоров — актор психологічно достовірний, ліричний, яскравого обдарування. Багатьом пам'ятні

його ролі у фільмах «Росія молода», «Люди на болоті», «Наказ: перейти кордон», «Парашутисти» та інших. В ролі голови виконкому з'явився не менш відома актриса Людмила Зайцева, яка і раніше працювала з режисерами Григор'євими і одержала Державну премію СРСР за виконання ролі Марії у їх-

порогів». Стрічку поставлено за мотивами повісті Лілії Нєменової «Повернення». Написали сценарій фільму «Тиха застава» кінодраматург Борис Дуров разом з авторкою повісті.

Режисер В. Паскару постійно розробляє у кінематографії військово-патрістичну тему, а за створення кінофільму «Велика — мала війна» нагороджений Срібною медаллю імені О. Довженка — нагородою, що присуджується спільно Держкіно СРСР, Союзом кінематографістів СРСР і Головним політичним управлінням Радянської Армії і Військово-Морського Флоту.

Виконавці головних ролей у фільмі «Тиха застава» А. Аляшкін та Ю. Тархова — учасники випускни-ки Державного інституту театральних мистецтв.

На початку 80-х років у Федеративну Республіку Німеччини було направлено радянську урядову делегацію для переговорів з провідними банками цієї країни про видачу кредитів на 10 мільярдів марок. Кредити треба було одержати на вигідних для нашої країни умовах, а потім на цю суму укласти угоду із західноєвропейськими фірмами на поставку обладнання для будівництва газопроводу «Сибір — Західна Європа». Важко йшли ці переговори. Про них розповідає новий двосерійний фільм «Контракт століття». В фільмі знімалися Микола Караченцов, Володимир Гостюхін, Олег Борисов, Валентин Гафт, Євгенія Добровольська.

І. ПІДОПРИГОРА.

На знімку: кадр з фільму «Говорить Москва».

КЛУБ ЗА ІНТЕРЕСАМИ

Бібліотека училища, яка розміщена в гуртожитку Олександрійського СПТУ № 33, стала своєрідним клубом за інтересами. Цікаво пройшли літературні вечори, присвячені творчості поетів В. Сосюра, К. Симоненко, Р. Гамзатова. В читальному залі бібліотеки не раз організовувалися книжкові виставки до багатьох пам'ятних дат.

Велику увагу приділяють художній самодіяльності — як процесу спільної творчості. Маємо фольклорний ансамбль «Веселі ложкари», який є одним з кращих в області. Його керівник В. М. Кумейко — заслужений працівник культури УРСР.

У вересні — листопаді плануємо музичні вечори, присвячені творчості народного артиста СРСР Анатолія Мокренка, виконавця народних та сучасних пісень Михайла Сливочного. Буде проведена читальна конференція по новій книзі Петра Нопікова «Щастя бути білим». Автор — найближчий друг Миколи Остропського. Його живі спогади відтворюють яскравий портрет людини, громадянина, комуніста.

Осмілюючи всю нашу практику естетичного виховання учнів, приходимо до висновку: вона неможлива, бо час висуває естетичну культуру як життєву необхідність.

К. БАШЛИКОВА,
вихователь Олександрійського СПТУ № 33.

